

MINI PIT STOP

SCHOTLAND SPECIAL

DUTCH MINI RALLY SCHOTLAND

*Special met het verslag van de
Dutch Mini Rally in Schotland
gereden door Wesley en Geert
van 27 april tot 3 mei 2025*

Speciale uitgave van Belgian Minis on Tour

Dutch Mini Rally 2025 - Schotland

zondag 27 april - zaterdag 3 mei

De Dutch Mini Rally, of kortweg DMR, is inmiddels een begrip in de wereld van de Mini's. Al 18 jaar lang organiseren onze noorderburen deze unieke rally, telkens op wisselende en verrassende locaties. Frankrijk, Duitsland, België... het passeerde allemaal de revue. Maar de laatste jaren heeft de organisatie hun hart duidelijk verloren aan het land waar het allemaal begon: het Verenigd Koninkrijk. Geen toeval, want het team achter DMR ademt Brits.

Het concept? Een week vol rijplezier, uitdaging en gezelligheid. De rally draait hoofdzakelijk om kaartleessystemen, waaronder ook typisch Britse varianten. Halverwege de dag is er steeds een sfeervolle stop bij een pub, waar deelnemers kunnen lunchen en ervaringen uitwisselen. De namiddagetappe eindigt stevast aan het hotel, waar de bar uitnodigt tot napraten met een pint in de hand.

Voor de deelnemers is alles tot in de puntjes geregeld. Van routeboek tot overnachting, maaltijden en pubstops. Alles is inbegrepen bij inschrijving. En voor wie graag een competitief element toevoegt: er is een klassement voorzien, maar deelnemen aan de wedstrijd is geheel optioneel. Er zijn vier klassen om uit te kiezen: Sport-, Toer-, Comfort- en de charmante Veteransklass. Of je nu komt om te strijden of te genieten, er is voor ieder wat wils.

Met een ruim tijdvenster en enkel een registratie van start- en finishtijd, heb je bovendien alle vrijheid om onderweg een fotostop in te lassen of gewoon even de benen te strekken. DMR is en blijft bovenal een autoreis of zoals velen het noemen: een vakantie op vier wielen.

Zelf nam ik in 2017 al eens deel aan deze rally, samen met mijn vader. Toen vond het evenement plaats in Wales. We reden toen mee in de comfortklasse, wat ons toeliet om ten volle van de reis te genieten. Sindsdien ben ik de organisatie blijven volgen, maar het is er nooit van gekomen om opnieuw deel te nemen. Vaak valt het evenement ook dicht bij het IMM op de kalender, wat het Mini-verlof wat zwaar maakt. Daarnaast speelt de locatie voor mij ook een grote rol bij deelname. Vorig jaar kondigde de organisatie aan dat de editie van 2025 zou plaatsvinden in Schotland, meer bepaald op het eiland Skye. Dat klonk als muziek in mijn oren: een prachtige streek, ongerepte natuur. Ik wist meteen dat ik hier deel van wilde uitmaken. Met de Cooper rijden door dat landschap van heuvels, lochs en eindeloze single track roads... wat een droom. Ik ben in 2010 al eens met de Mini Moke in Schotland geweest, dus dat is ondertussen al 15 jaar geleden. Hoog tijd dus om opnieuw Schotse bodem te betreden!

In mijn zoektocht naar een co-piloot kwam ik al snel uit bij mijn trouwe Monte Carlo-partner, Geert. Aanvankelijk probeerden we nog een paar Belgische teams samen te stellen. Maar door de drukke agenda's van onder andere van Bjorn en Els, die vorig jaar nog deelnamen, lukte dat dit keer niet.

Geert was meteen enthousiast toen ik hem het concept van de rally uitlegde. Van de organisatie ontvingen we een voorbeeld roadbook, wat ons toeliet om de systemen vooraf al grondig te verkennen. Waar ik eerder nog in de comfort klasse reed, wagen we ons dit keer aan de toerklasse. Een stapje hoger, en zeker een stevige uitdaging voor ons allebei. Enkele weken voor de start organiseerde de organisatie ook een infosessie via een Teams-meeting. Jeroen, een doorgewinterde DMR-deelnemer en vakman pur sang, leidde ons met een heldere PowerPoint-presentatie door de verschillende systemen en belangrijke aandachtspunten. Een bijzonder professionele uitleg, zelden zo meegemaakt. Met de theorie op zak was het tijd om de Mini klaar te maken. Ik besloot twee reservewielen op het dak te monteren, snel bij de hand in geval van nood, én extra ruimte in de koffer voor onze bagage. Want op reis met de Mini voor een hele week vraagt toch wat organisatie. Wij waren er klaar voor. De Mini ook. Op naar een nieuw avontuur!

Zondag 27 april.... Op avontuur.

Reeds vroeg in de ochtend was ik wakker. Na een lekker ontbijt met het gezin kwam Geert rond 11 uur aangereden. We kozen ervoor om ruim op tijd te vertrekken richting IJmuiden. De boot vertrok pas om 17.30 uur, maar we werden om 14.30 uur verwacht op de parking bij DFDS. De tocht richting IJmuiden, nabij Amsterdam, verliep vrij vlot. De 250 kilometer waren dan ook in een mum van tijd achter de rug. Vlak voor het inschepen besloten we nog een tankstop te maken en te genieten van een terrasje aan de haven. Het was een prachtige dag: dik 23 graden en stralende zon. Terwijl we genoten van een drankje, vers maatje en kibbeling, merkten we dat enkele andere deelnemers hetzelfde idee hadden gehad. Even later reden we verder naar de parking bij de boot, waar al verschillende Mini's stonden opgesteld. In totaal zouden we met 34 Mini's deelnemen aan de DMR, aangevuld met enkele equipes van de organisatie. Het belooft een grote, gezellige bende te worden! We werden warm onthaald, zoals we van de Nederlanders gewend zijn.

Na het inchecken stonden we al snel op de skybar van de boot. Samen met de andere deelnemers begonnen de eerste kennismakingsgesprekken. Veel van de prachtige Mini's hadden we nog niet eerder gezien, maar je merkte onmiddellijk dat elke Mini zijn eigen verhaal had, verteld door trotse eigenaars. Anekdoten en verhalen wisselden vlot van eigenaar. Heerlijk, dat Mini leven. Dankzij onze Mini mogen we dit avontuur opnieuw beleven, net zoals bij evenementen als het IMM. We komen vaak op prachtige locaties, in bijzondere landen, en nemen deel aan unieke events. Het belooft een schitterende reis te worden!

Maandag 28 april.... De digitale wereld in.

Omstreeks 10 uur reden we van de boot af: welkom op het beloofde eiland, het Verenigd Koninkrijk! Het eerste stuk bracht ons een kleine 70 kilometer verder, richting Schotland. We verzamelden met z'n allen in een pub in Rochester, waar een lunch voor ons klaarstond. Daarna hing ik de rallyplaten aan de Mini en kreeg Geert het roadbook voor de namiddag in handen, zodat hij alvast kon beginnen puzzelen. De rit bestond volledig uit kaarttoefeningen, met een mooie variatie aan opdrachten: kortste route, ingetekende lijnen, kompasritten, pijlen en punten, ...

Alles werd gecontroleerd via de app Rallycheck, waar we digitaal controleletters moesten registreren. Aanvankelijk verliep dit niet helemaal vlot: ik had moeite om in te loggen, maar uiteindelijk lukte het en konden we vertrekken. Anderhalve kilometer verder, na een melding van de app, startte de echte rally. We merkten al snel dat het niet slecht liep. We kwamen een 'Quiet Zone' tegen, waar we verplicht rustig moesten rijden. De app gaf netjes de maximale snelheid aan, handig! Vroeger stonden langs de weg controleborden, maar nu werkte alles digitaal. Zodra we langs een digitaal controlepunt reden, verscheen een letter op de app en konden we deze bevestigen door op 'save' te drukken. De tocht verliep vlot, al waren de opdrachten soms best pittig. De omgeving was adembenemend, zelfs al waren we nog maar net Schotland binnen. Helaas hadden we één opdracht over het hoofd gezien: een 'regularity test'.

Bij het wisselen van kaarten kregen we via de app een melding: "RT save". Braaf drukten we op 'save', maar wisten niet goed wanneer de echte start was. In het roadbook stond het uitgelegd op de volgende pagina, maar tegen dat we dit door hadden was het die regularity al verdronken. Ook misten we onderweg een letter, hoewel we zeker langs het controlepunt waren gekomen. Later bleek via de GPS tracking dat de app de letter gewoon niet had getoond. Frustrerend, maar goed, digitale systemen zijn dus ook niet perfect. Tijdens de rally moesten we ook zoveel mogelijk rode wegen vermijden (hoofdwegen), tenzij het echt niet anders kon. Ook daar liepen we een keer in de val. Allemaal lessen die we hopelijk de komende dagen kunnen toepassen in positieve.

Na een rit van 340 kilometer over binnenwegen bereikten we onze eindbestemming: het MacDonald Forrest Hills Hotel aan de oever van Loch Ard. Daar kregen we meteen het roadbook met de oplossingen, zodat we konden zien waar we steken hadden laten vallen. Een zeer handige tool! Terwijl Geert zich boog over de analyse, keek ik de Mini na: opnieuw had de startrelais van mijn Mk1 Mini het begeven. Gelukkig weet ik ondertussen perfect hoe ik die moet vervangen. Het gebeurt jammer genoeg ongeveer om de 2500 à 3000 kilometer. Mocht iemand een oplossing weten voor dit probleem, ik hoor het graag! Tijdens het avondmaal kwamen de leuke verhalen van de dag weer boven. Gelukkig had niemand pech of een ongeluk, wat altijd fijn is om te horen na zo'n intensieve dag en toch ook wel het belangrijkste. De organisatie verwelkomde ook nog eens de acht nieuwe equipes bij de DMR. Het is mooi om te zien dat het event blijft groeien! We besloten het niet te laat te maken want zulke dagen kruipen snel in de kleren. We sloten tevens de dag af op plaats nr 5 in het klassement.

Dinsdag 29 april Genieten.

Vandaag trokken we verder noordwaarts, met als eindbestemming het prachtige eiland Skye. De route ernaartoe was adembenemend: loch na loch gleed aan ons voorbij, terwijl we door de ruige schoonheid van de Schotse Highlands reden. Het was soms stevig klimmen voor onze Mini's, maar ze lieten zich niet kennen. De routeopdrachten waren vergelijkbaar met die van gisteren, en al snel hadden we opnieuw wat strijd met de app. Maar we lieten het niet aan ons hart komen. Deze reis draait immers ook om genieten. En genieten deden we, want achter elke bocht lag weer een nieuw "wauw-moment".

Zo maakten we kennis met Ben More. "Ben wie?", een indrukwekkende reus van 966 meter die majestueus boven het landschap uittorent. Even later reden we langs het beroemde dal Glencoe, decor van de iconische Skyfall-scène uit James Bond. De mistige bergen, de dramatische sfeer... dit is Schotland op z'n best. Onze middagstop vond plaats in Glencoe, waar we genoten van verse soep en verzorgde sandwiches. Ook vandaag was het stralend weer, we hebben werkelijk geluk met dit prachtige reisweer.

Tussen de Mini's werd er alweer druk overlegd over de komende routes: het belooft een pittige middag te worden. Na een verbindingsstuk bereikten we de regularity test. Deze keer besloten we de app de baas te zijn en jawel, we reden hem bijna foutloos uit. Dat gaf de nodige moraal voor de rest van de namiddag. We vervolgden onze weg langs het rustige, glinsterende Loch Lochy bij Fort William, een plek waar je liefst om de vijf seconden zou stoppen om foto's te nemen.

Maar de rally wacht niet, dus alles maar goed in het geheugen gegrift. Ook de indrukwekkende Ben Nevis kwam voorbij, met zijn besneeuwde toppen: de hoogste berg van het Verenigd Koninkrijk. Onze Mini voelde zich helemaal in zijn element op de slingerende wegen, en co-piloot Geert loodste me vlot van kaart naar kaart. Geen makkelijke opdracht, maar hij klaarde het met bravoure. Aan het einde van de rit wachtte ons de Sky Bridge, die sinds 1995 het vasteland verbindt met het eiland Skye. Tijdens het oversteken genoten we van het panoramische uitzicht over het water en de vuurtoren van Loch Alsh.

We waren ruim op tijd binnen, wat ons de kans gaf om de dag af te sluiten met een frisse pint in de zon op terras, met zicht op het water. Een perfecte afsluiter van een onvergetelijke dag. Een dag als deze sluit je af zoals het hoort: met een glas Schotse whisky.

We eindigden vandaag op plaat 3 in het klassement (cumul 4), de RT die we nu goed afklokten wonnen we.

Woensdag 30 April.... The Sky(e) is the Mini.

In de voormiddag kregen we de kans om het eiland Skye op eigen tempo te verkennen. De organisatie wilde ons bewust geen druk opleggen en gaf ons een mooie suggestieroute mee, samen met enkele bezienswaardigheden die zeker de moeite waard waren. We besloten niet het hele eiland rond te rijden, maar toch tot aan de Old Man of Storr te gaan. De Old Man of Storr is een markante rotsformatie op het Schotse eiland Skye, die oprijst uit het grillige landschap als een versteende reus. Magnifiek om te zien onderweg, je ziet hem al van ver opduiken. Eenmaal ter plaatse moet je de auto parkeren en een stuk te voet gaan om het van dichtbij te bewonderen. Maar dat doen we niet, we zijn een autoclub, dus keren we terug via enkele mooie single tracks.

Mooi is het daar zeker, maar de wegen in Schotland hebben duidelijk geleden onder strenge winters. Vaak waren er diepe putten in het wegdek, waardoor je goed moest opletten. Even later kwamen we een bordje tegen: 'Whisky Distillery'. We keken even naar elkaar, en snel was de beslissing genomen om dit te bezoeken. Bij aankomst merkten we dat het om dezelfde whisky ging als die we gisterenavond proefden: Talisker. Aangezien het nog vroeg op de dag was, lieten we de proeverij links liggen, maar het bezoek zelf was zeker de moeite waard. De klok tikte ondertussen verder, en we besloten, na een "bakkie koffie" zoals onze Nederlandse vrienden het graag noemen te vertrekken richting de pub waar we 60 km verderop hadden afgesproken.

Ondertussen hadden we toch al zo'n 170 kilometer op het eiland rondgereden. We kwamen mooi op tijd aan en werden verwelkomd met heerlijke broodjes en drank. Tijdens de rally worden we echt verwend met lekkere lunches, diners en goede hotels. Allemaal inbegrepen in de prijs van de rally. De officiële start was om 13u30. Goed voor weer 4 à 5 uur rijplezier, of beter gezegd, puzzelplezier. De middag verliep zeker niet slecht, al blijft het steeds wennen aan de Nederlandse manier van puzzelen. We dachten even dat we hen doorhadden toen ze een fiets op de kaart tekenden. Ah, nee hoor. Lap, hier mocht het dus wél. Ook de vele combinaties van hun keercontroles brachten ons regelmatig in de problemen. Natuurlijk hebben we niet voor de comfortklasse gekozen, dus mag het best wat moeilijker zijn. De Mini kreeg het ook even lastig op een verbindingsweg langs de snelweg rond Inverness. De lange klims aan hogere snelheid deden de motor warm lopen. Ik besloot dan ook om even halt te houden op een parking en na een kwartier de tocht verder te zetten. Het leek wel Italië qua temperatuur hier in Schotland.

Daarna deed de Mini het weer prima, en bleef de temperatuur netjes. Toch maar eens bekijken of een extra ventilator geen slecht idee zou zijn. De laatste meters van het traject zorgde de organisatie nog voor een valstrik. We kregen een letter op het scherm, en we aanvaardden die zonder goed nadenken. Helaas gebeurde dit tijdens een vrije route, en volgens het reglement mag je dan net géén letter noteren. Lap. Lang lieten we het niet aan ons hart komen, want we bereikten de finish. Voor ons toch, want opnieuw werd er een heerlijke maaltijd voorgeschoteld. Maar voor het serviceteam, garage Ben van Leeuwen, was het nog lang geen rust. Die mannen, Tom en Thomas, hebben hun handen al meer dan vol tijdens de rally en hadden nog wat werk in de avond. Ze helpen telkens met evenveel plezier om de Minitjes weer de Schotse Highlands in te krijgen. Gelukkig is ons Coopertje tot nu toe gespaard gebleven van grote problemen, dus konden wij rustig de bar opzoeken voor een welverdiend glaasje whisky. Tijd om na te praten over de dag, en vooral om uit te kijken naar wat morgen brengt!

We eindigden vandaag op plaat 2 in het klassement (cumul 3), er was geen RT.

Donderdag 1 mei.... Meten is weten.

Vandaag bereiken we onze eindbestemming in de Scottish Borders. Na een stevig en smakelijk ontbijt werden we opnieuw de Schotse wegen opgestuurd. Elke kilometer brengt weer iets nieuws en hoewel we intussen al wat gewoon zijn, verveelt het geen seconde. De Mini snort tevreden verder, en ook vandaag genieten we met volle teugen van het samenspel tussen rijden, navigeren en het adembenemende landschap rondom ons.

Alhoewel... genieten is relatief. Na de eerste navigatietest volgde een "vrije route", waarbij we opnieuw de boot in gingen. In deze vrije route hoef je normaal gezien geen letters te noteren, maar nét voor het einde stond er toch eentje. Alles moet werkelijk tot op de meter juist zijn om mee te zijn met de logica van de organisatie, ongelooflijk! Stilaan begonnen we wel hun spelletje te doorzien, en we wisten heel wat keercontroles mee te pakken. Vaak moesten we wegen inrijden puur om gecontroleerd te worden, om vervolgens om te keren en een letter op te pikken. Het blijft zoeken, puzzelen en telkens weer scherp zijn.

Ondertussen staat de teller al rond de 1000 kilometer, en pas vandaag kwamen we de eerste wegenwerken tegen. Die dwongen ons tot een omleiding, jammer genoeg net voor een regularity test waardoor deze niet doorging. Maar de routes maakten alles goed. Zo reden we een prachtige klim richting Glen Quaich, vanuit Aberfeldy. Een smalle, bochtige weg dwars door de Schotse hooglanden, met hellingspercentages tot wel 20%. De Mini beet zich vast in het asfalt, de motor gromde, de dubbele carburateurs deden hun werk. We slingerden omhoog langs lochs, heide en kale rotsen, een rit vol karakter. Perfect passend bij onze kleine maar dappere klassieker.

Na de middagpauze volgde een verbindingsstuk via Edinburgh, over de indrukwekkende Queensferry Crossing. Daar zie je oud en nieuw letterlijk naast elkaar: de robuuste, roodgeschilderde Forth Bridge uit 1890, en de slanke, moderne brug uit 2017.

De Forth Bridge is vandaag enkel nog voor treinverkeer. De laatste paar kaartoefeningen van de dag vroegen opnieuw uiterste concentratie. Geert voelde zich niet top, maar loodste ons toch vlot en foutloos naar het einde van het middagtraject. De dagen beginnen te wegen, de vermoeidheid sluipt erin. Maar dat geldt voor iedereen. We besloten dan ook om het 's avonds rustig te houden en op tijd de licht uit te doen. Het belooft een spannende eindstrijd te worden. Eén ding is zeker: de organisatie zal tot de laatste kilometer alles uit hun truckendoos halen.

We eindigden vandaag op plaat 3 in het klassement (cumul 3).

Vrijdag 2 mei.... De finale etappe.

De laatste loodjes wegen het zwaarst, zegt men wel eens. Vandaag vormt daarop geen uitzondering. Het is de ultieme rallydag en iedereen staat scherp voor de eindstrijd in zijn of haar klasse. De sfeer is doordrenkt van concentratie, gezonde spanning en een vleugje vermoeidheid. Langs de route moet het een prachtig zicht geweest zijn:

Mini's in alle mogelijke uitvoeringen, cabrio, custom pick-up, estate, MK1's... een kleurrijk deelnemersveld dat één voor één vertrekt onder een stralende Schotse zon, met als einddoel Newcastle. En liefst foutloos én met een mooi klassement. Wijzelf stonden cumulatief op plaats 3, en dat wilden we dolgraag vasthouden. Het competitiebeestje in ons liet ons niet los. Hogerop klimmen zou lastig worden, we telden zes controlepunten achterstand op de tweede plaats. De nummer vier volgde op slechts twee controles. Dat is snel verspeeld. Toch probeerden we ons niet te veel blind te staren op de cijfers: gewoon focussen, en ons ding blijven doen. We merkten dat we dag na dag beter werden, en ook de Nederlandse systemen steeds beter begonnen te begrijpen. De route vandaag was bijzonder mooi: een rit van zo'n 4 à 5 uur door smalle binnenwegen, geflankeerd door eeuwenoude "dry stone walls", gestapelde stenen muurtjes zonder cement, die al generaties lang het landschap tekenen.

De uitzichten waren adembenemend. Tussen het gebrom van de motor en het stof op de ruiten leek het soms alsof de tijd had stilgestaan. Onze Mini was volledig in zijn element. Ook Geert en ikzelf zaten goed in het ritme. We verzamelden veel letters en ons gevoel klopte. De regularity tests gingen tot op de seconde, en we knalden richting de finish met volle focus. We wisten dat de organisatie in de laatste kilometers nog wel eens wat instinkers kon verstoppen, dus we bleven extra alert. Even de Mini aan de kant, de kaart erbij ... jawel, rode wegen negeren. Dat was de val. Zo gezegd, zo gedaan. En opnieuw bonus!

We arriveerden uiteindelijk met een tevreden gevoel op het prachtige domein van Langley Castle. Finishen aan zo'n historisch kasteel, dat was de kers op een schitterende rally. In het kasteel genoten we nog van een heerlijke lunch, waarna we de terugtocht richting Newcastle inzetten. De ferry wachtte, maar wij blikken alvast terug op een onvergetelijk avontuur. Ondertussen kregen we onze strafpunten van de dag door en dit was maar 1 controle. Dus plaats 3 was van ons! Deze beker konden we dan ook ophalen tijdens de prijsuitreiking later die avond.

We eindigden vandaag op 1ste plaats in het klassement (eind-cumul 3). De Rt's, 2 vandaag, waren tevens goed voor plaats 1.

Zaterdag 3 Mei.... Back to home.

We zijn weer terug op het vasteland. De terugreis verliep vlot en de Mini hield zich voorbeeldig. Een hele week lang zonder noemenswaardige problemen, en dat na meer dan 2000 kilometer op de teller. Het toont nog maar eens aan hoe sterk en betrouwbaar deze kleine klassieker kan zijn.

Geert en ik hebben in die tijd niet alleen veel kilometers gemaakt, maar ook heel wat bijgeleerd. Vooral over de Nederlandse navigatiesystemen. Verrassend leuk om te ontdekken en een mooie aanvulling op onze rallyervaring.

Bij deze wil ik ook Geert bedanken. Het was opnieuw een plezier om je naast me te hebben in de Cooper. Je inzet, scherpheid en samenwerking maken het verschil, bedankt voor deze geweldige week! En uiteraard ook een dikke pluim voor de organisatoren van dit event. Alles was tot in de puntjes geregeld: van de pubs en het eten tot de overnachtingen enz. Alles werd voor ons verzorgd, zodat wij als deelnemers ons enkel hoefden te focussen op het rijden, navigeren en genieten (de puzzelboeken misschien even buiten beschouwing gelaten). Dankjewel om dit mogelijk te maken.

Dank om de Mini's samen te brengen op dat prachtige eiland en ons een onvergetelijke reis te bezorgen.

**Natuurlijk staan al de foto's van ons schotland avontuur op de website.
en voor de filmliefhebbers hebben we ook films op ons youtube kanaal toegevoegd.**

2026 ... West Country

In 2026 organiseert de Stichting Dutch Mini Rally opnieuw een prachtige meerdaagse trip in Engeland. Deze keer trekken we naar de West Country, van 26 april tot en met 2 mei 2026. Het vertrekpunt ligt in Dover, een stuk makkelijker bereikbaar voor ons Belgen, waarna het avontuur echt begint. De route voert ons eerst naar het New Forest, misschien bij sommigen bekend van Beaulieu, waar jaarlijks een van de grootste Mini-shows plaatsvindt. Daarna slingert de rally verder door het indrukwekkende Dartmoor en Exmoor, langs Bath, Oxford en uiteindelijk richting Harwich. Kortom: opnieuw een veelbelovend avontuur, boordevol prachtige wegen en Britse charme.

Vind je het volledige navigatiesysteem wat te intensief? Geen probleem, er is ook een comfortklasse, zonder stress of tijdsdruk. Gewoon heerlijk toeren door het Engelse landschap, genieten van elke bocht en elk vergezicht. Rijden en beleven, op het gemak.

Heb je interesse om deel te nemen? Laat het gerust weten! Wie weet starten we met meerdere Belgische teams, hoe leuk zou dat zijn? Maar nu... nu is het eerst tijd om de Mini een welverdiende onderhoudsbeurt en wasbeurt te geven. Klaarmaken voor het volgende avontuur!